

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קיד

עין משפט
נר מצוה

עד א"ח פ"ח מהלכות
מזבח הלכה א' סנה
פסין מה מו"ע א"ח
ס"י תעג ספיק א' :
ע"ה ב' מ"י פ"ח מהל'
סנה הלכה א' סנה
פסין מה מו"ע א"ח
ס"י תעג ספיק א' :

ע"ה ב' מ"י פ"ח מהל'
סנה הלכה א' סנה
פסין מה מו"ע א"ח
ס"י תעג ספיק א' :

ע"ה ב' מ"י פ"ח מהל'
סנה הלכה א' סנה
פסין מה מו"ע א"ח
ס"י תעג ספיק א' :

[מאמנות ידים אביון
(הכלים ק"ג) מתגנבים
מקלקלות מרים השוכה
כך פס"י ע"ז כח
ד"ס נוקדה וזכ"ר כ"ז
כ"ח כ"ח ד"ס מקלקלת]

רבינו חננאל

רבי יצחק בר אבא
וסימנך שבעני אורי
וע"ה (ס"ג) תנור בן אורא
הוא בעל השטות :
[כאן דאכל איתא שני
בעליה : כלומר כי
שפננו לקנות בשר
שון באשרא ואכל
סתחבא בעליות שלא
יבוא הקצב ויארר לו
איני מניחך עד שתתן לי
דמי הבשר אבל כי
שפננו לאכל ירקות
שהו יושב על השוק
שכאפה ואני הושע
שאין מי שישלם לו :
מת"נ' סני לו כוס
ראשון ב"ש א"ס סבך
על היום וכו' וכו' א"ס
סבך על היום וכו' א"ס
סבך על היום :
ת"ד דברים שבין ב"ש
וב"ה בסעודה ב"ה
אמר סבך על היום
ואחר כך סבך על היום
שהיו גורם לקדושת
שחאמר ד"א ברכת חיון
תדירה ברכת היום אינה
תדירה תדיר ושאינו
תדיר תדיר קדם
והלכתא בכתא ואשקא
ד"ר' וירושע הוא דאמר
אין משניין בכת קול
דאי דאמר הכא הלכה
ב"ה : הביאנו לפנינו
מסבכל בחזרה פ"י הביאנו
לפני השלחן מסבכל
החזרה בחזרה וסבך
ב"ר א פ"י הארסה
ופסיקס עד שביע
לפרפרת הפת והיא עת
אכילתה והוא אלא
סנה חזרת וחרושת :

רבי יצחק בר אבא
וסימנך שבעני אורי
וע"ה (ס"ג) תנור בן אורא
הוא בעל השטות :
[כאן דאכל איתא שני
בעליה : כלומר כי
שפננו לקנות בשר
שון באשרא ואכל
סתחבא בעליות שלא
יבוא הקצב ויארר לו
איני מניחך עד שתתן לי
דמי הבשר אבל כי
שפננו לאכל ירקות
שהו יושב על השוק
שכאפה ואני הושע
שאין מי שישלם לו :
מת"נ' סני לו כוס
ראשון ב"ש א"ס סבך
על היום וכו' וכו' א"ס
סבך על היום וכו' א"ס
סבך על היום :
ת"ד דברים שבין ב"ש
וב"ה בסעודה ב"ה
אמר סבך על היום
ואחר כך סבך על היום
שהיו גורם לקדושת
שחאמר ד"א ברכת חיון
תדירה ברכת היום אינה
תדירה תדיר ושאינו
תדיר תדיר קדם
והלכתא בכתא ואשקא
ד"ר' וירושע הוא דאמר
אין משניין בכת קול
דאי דאמר הכא הלכה
ב"ה : הביאנו לפנינו
מסבכל בחזרה פ"י הביאנו
לפני השלחן מסבכל
החזרה בחזרה וסבך
ב"ר א פ"י הארסה
ופסיקס עד שביע
לפרפרת הפת והיא עת
אכילתה והוא אלא
סנה חזרת וחרושת :

רבי יצחק בר אבא
וסימנך שבעני אורי
וע"ה (ס"ג) תנור בן אורא
הוא בעל השטות :
[כאן דאכל איתא שני
בעליה : כלומר כי
שפננו לקנות בשר
שון באשרא ואכל
סתחבא בעליות שלא
יבוא הקצב ויארר לו
איני מניחך עד שתתן לי
דמי הבשר אבל כי
שפננו לאכל ירקות
שהו יושב על השוק
שכאפה ואני הושע
שאין מי שישלם לו :
מת"נ' סני לו כוס
ראשון ב"ש א"ס סבך
על היום וכו' וכו' א"ס
סבך על היום וכו' א"ס
סבך על היום :
ת"ד דברים שבין ב"ש
וב"ה בסעודה ב"ה
אמר סבך על היום
ואחר כך סבך על היום
שהיו גורם לקדושת
שחאמר ד"א ברכת חיון
תדירה ברכת היום אינה
תדירה תדיר ושאינו
תדיר תדיר קדם
והלכתא בכתא ואשקא
ד"ר' וירושע הוא דאמר
אין משניין בכת קול
דאי דאמר הכא הלכה
ב"ה : הביאנו לפנינו
מסבכל בחזרה פ"י הביאנו
לפני השלחן מסבכל
החזרה בחזרה וסבך
ב"ר א פ"י הארסה
ופסיקס עד שביע
לפרפרת הפת והיא עת
אכילתה והוא אלא
סנה חזרת וחרושת :

רבי יצחק בר אבא
וסימנך שבעני אורי
וע"ה (ס"ג) תנור בן אורא
הוא בעל השטות :
[כאן דאכל איתא שני
בעליה : כלומר כי
שפננו לקנות בשר
שון באשרא ואכל
סתחבא בעליות שלא
יבוא הקצב ויארר לו
איני מניחך עד שתתן לי
דמי הבשר אבל כי
שפננו לאכל ירקות
שהו יושב על השוק
שכאפה ואני הושע
שאין מי שישלם לו :
מת"נ' סני לו כוס
ראשון ב"ש א"ס סבך
על היום וכו' וכו' א"ס
סבך על היום וכו' א"ס
סבך על היום :
ת"ד דברים שבין ב"ש
וב"ה בסעודה ב"ה
אמר סבך על היום
ואחר כך סבך על היום
שהיו גורם לקדושת
שחאמר ד"א ברכת חיון
תדירה ברכת היום אינה
תדירה תדיר ושאינו
תדיר תדיר קדם
והלכתא בכתא ואשקא
ד"ר' וירושע הוא דאמר
אין משניין בכת קול
דאי דאמר הכא הלכה
ב"ה : הביאנו לפנינו
מסבכל בחזרה פ"י הביאנו
לפני השלחן מסבכל
החזרה בחזרה וסבך
ב"ר א פ"י הארסה
ופסיקס עד שביע
לפרפרת הפת והיא עת
אכילתה והוא אלא
סנה חזרת וחרושת :

רבי יצחק בר אבא
וסימנך שבעני אורי
וע"ה (ס"ג) תנור בן אורא
הוא בעל השטות :
[כאן דאכל איתא שני
בעליה : כלומר כי
שפננו לקנות בשר
שון באשרא ואכל
סתחבא בעליות שלא
יבוא הקצב ויארר לו
איני מניחך עד שתתן לי
דמי הבשר אבל כי
שפננו לאכל ירקות
שהו יושב על השוק
שכאפה ואני הושע
שאין מי שישלם לו :
מת"נ' סני לו כוס
ראשון ב"ש א"ס סבך
על היום וכו' וכו' א"ס
סבך על היום וכו' א"ס
סבך על היום :
ת"ד דברים שבין ב"ש
וב"ה בסעודה ב"ה
אמר סבך על היום
ואחר כך סבך על היום
שהיו גורם לקדושת
שחאמר ד"א ברכת חיון
תדירה ברכת היום אינה
תדירה תדיר ושאינו
תדיר תדיר קדם
והלכתא בכתא ואשקא
ד"ר' וירושע הוא דאמר
אין משניין בכת קול
דאי דאמר הכא הלכה
ב"ה : הביאנו לפנינו
מסבכל בחזרה פ"י הביאנו
לפני השלחן מסבכל
החזרה בחזרה וסבך
ב"ר א פ"י הארסה
ופסיקס עד שביע
לפרפרת הפת והיא עת
אכילתה והוא אלא
סנה חזרת וחרושת :

רבי יצחק בר אבא
וסימנך שבעני אורי
וע"ה (ס"ג) תנור בן אורא
הוא בעל השטות :
[כאן דאכל איתא שני
בעליה : כלומר כי
שפננו לקנות בשר
שון באשרא ואכל
סתחבא בעליות שלא
יבוא הקצב ויארר לו
איני מניחך עד שתתן לי
דמי הבשר אבל כי
שפננו לאכל ירקות
שהו יושב על השוק
שכאפה ואני הושע
שאין מי שישלם לו :
מת"נ' סני לו כוס
ראשון ב"ש א"ס סבך
על היום וכו' וכו' א"ס
סבך על היום וכו' א"ס
סבך על היום :
ת"ד דברים שבין ב"ש
וב"ה בסעודה ב"ה
אמר סבך על היום
ואחר כך סבך על היום
שהיו גורם לקדושת
שחאמר ד"א ברכת חיון
תדירה ברכת היום אינה
תדירה תדיר ושאינו
תדיר תדיר קדם
והלכתא בכתא ואשקא
ד"ר' וירושע הוא דאמר
אין משניין בכת קול
דאי דאמר הכא הלכה
ב"ה : הביאנו לפנינו
מסבכל בחזרה פ"י הביאנו
לפני השלחן מסבכל
החזרה בחזרה וסבך
ב"ר א פ"י הארסה
ופסיקס עד שביע
לפרפרת הפת והיא עת
אכילתה והוא אלא
סנה חזרת וחרושת :

היינו סעודת מילה דאמר במדרש
דנילו מדינה של גיהנם וסעודת נישואין
וזקא שיש שם בני אדם מהאגנין דאמרין
בזה בורר (בסדרין דף ג"ג)
נקי הדעת שצורסלים לא היו מסובין
בסעודה אלא בן יודעין
מי מיסב עמיהם :

צריך לנהוג בו כבוד. בשל
למד ממנו דבולד ממנו
אמרין (אבות פ"ו) צדור (עשאו) [קראו]
רבו אלוטו א"ע"פ שלא למד אלא
שני דברים מאחיופול :

דאמר אין משגיחים בבית קול.
וא"ל מהו שאל דק"ל
צ"כצת קול דב"ה ולא ק"ל צ"כצ"ק
דב"ה אלוטור וי"ל דהכא ב"ה היו
רובא אלא דב"ה מחדדי טפי אכל
הסם דב"ק היה כנגד רבים לא
ק"ל הכי ובת קול לא יתנה אלא
לכבודו דקאמרין הסם מן השמים
יוביחו וא"ל א"ל הכי קאמר רבי
יהושע היה הא רבי יהושע קאי
אבת קול דר"א וי"ל מדקאמר אין
משגיחים צ"כצ"ק משום דלא (מן השמים)
היה משמע דכל דוכסא לית לן
למילי בזה בית קול :

הביאו לפנינו פ"י רש"ס ירקות-
ולין נראה מדלל קמני
בהדיא הביאו לפנינו חזרת כדקתני
בסמוך הביאו לפנינו מזה וגרסה כפ'
ר"ה הביאו לפנינו שלחן שהרי אין
מביאין השלחן עד אחר קידוש ועל
השלחן מונח החזרת :

מטבול בחזרת. כלומר אוכל
החזרת צמיכול כמו
השמש מטבול בבני מעים וכן מטבול
צירקות ובקרא נמו משתעי הכי כי
תקרי צפוך עיניך (ירמיה ד)
שמנחת הפוך צעינים ופי' רש"ס
דח"א טיבול לוח בחזרת דהא
אכתי לא בא כדקתני סופא הביאו
לפניו מזה וחזרת ומרוסת ואין זה
ראה דהא קמני הכא חזרת וקניא
נמי צמיפא ועוד דחזרת לריך

לעצול בחזרת משום קפא ומיהו היכא שהציבול ראשון הוא בשאר
ירקות אין לריך לעצול בחזרת אלא או בחומץ או בזים ומלח כמו
שהיה טהר ר"ה דהא חמר בגמרא דחזרת משום קפא וליכא קפא
אלא במרור וכו' לר"א בר לזוק דקאמר מזה זכר לטיט דלא שייך
אלא במרור לזכר דוימנרו את חיייהם בחומר (שמות א) ועוד דלא
שייך מזה שהציבול ראשון אינו אלא להיטירא ודלא כה"ר יוסף
שעשה בסדרו וציבול בחזרת וכן רבינו שלמה בסידורו וכו' שמעיה :
עד שמגיע לפרפרת הפת. פרפרת קרי המרור שאוכל אחר המלה
ופרפרת כלומר ממסכת המאכל כמו פרפראות לחכמה (אבות
פ"ג מ"ה) שהירקות ממשכות הלכ למאכל ומדקרי למרור פרפרת
הפת רמז במשנה דמלה קודמת למרור דאמר בגמרא :

הביאו לפנינו מזה. לפי שקריו השלחן לפניו מיו שאומר הגדה
ועשה הסדר קמני הביאו לפניו מזה ועיקרת שלחן היא
כדי שישאל הכן ואכזי עונה לו עדיין יביאו שלחן לעשות טיבול שני
והכן ישאל למה לא מטיבילין שתי פעמים ומיד כשעוקרין מחזירין
לפניו והמלה והמרור עליו שהרי לריך לומר בהגדה מנה זו מרור זה
ובדלמא (לעיל לויולקמן דף קפ"ו) לחם שני שעוניו עליו דברים הרבה :
אע"פ שאין חזרת מזה. ואם תאמר אמאי לא אהי חזרת
דרשות ומבטל חזרת דמלוה [א] וי"ל דכין דכל עיקר מרור
לא ניתקן רק צמיבול בחזרת משום קפא לא מקרי ציבול בכך :

זאת

זאת

זאת

זאת

רבי יצחק בן אחא דשמעתא הוא רבי יצחק
בן פנחס דאגרתא (ס"ה) וסימנך (שמעון נא אחי
ורע"י) אמר רבה בר בר חנה א"י ויחנן משמיה
ד' יהודה בר' אילעו אכול בצל ושב בצל
ולא תיבול אוזניו ותרגילין ויהא לבך רודף
עליך פחות ממיכלך וממשתדך ותוסף על
דירתך כי אתא עולא אמר מתלא מתלין
במערבא דאביל אליהא טישי בעליהא
דאביל קקלי *אקקלי דמתא שביב :

מתני מוגו לו כוס ראשון ב"ש אומרים
מברך על היום ואחר כך מברך על היום
וב"ה אומרים *מברך על היום ואחר כך
מברך על היום : **גמ'** ת"ד דברים שבין ב"ש
וב"ה בסעודה ב"ש אומרים מברך על היום
ואחר כך מברך על היום מפני שהיום גורם ליון
שיבא וכבר קידש היום ועדיין יין לא בא וב"ה
אומרים *מברך על היום ואחר כך מברך על
היום מפני שהיון גורם לקידוש שתאמר
*דבר אחר ברכת חיון תדירה וברכת היום
אינה תדירה תדיר ושאינו תדיר תדיר קדם
והילכתא בדברי ב"ה מאי ד"א וכו' התם
תרתי והכא חדא הכא נמי תרתי ניגהו תדיר
ושאינו תדיר תדיר קדם והלכתא בדברי ב"ה
פשיטא דהא נפיק בת קול איבעית אימא
קדם בת קול ואי בעית אימא לאחר בת קול
*ורבי ירושע היא דאמר אין משניין בבית
קול : **מתני** הביאו לפנינו *מטבול בחזרת
עד שמגיע לפרפרת הפת *הביאו לפנינו

מצה וחזרת ומרוסת *ושני תבשילין אע"פ שאין
חזרת מצוה יד"א (כ"ג) צדוק אומר מצוה
דבמקדשהו מביאין לפניו גופו של פסח : **גמ'**
אמר

רבי יצחק ב"ר אבא דשמעתא
מילתא באנפי נפשה היא כל רבי
יצחק סהם הנזכר בשמעתא הוא
רבי יצחק ב"ר אבא דהא רבי יצחק
סהם בלגדא הוא רבי יצחק בן
פנחס : **שמואל נא אחי**. דשמעתא
בן אחא : **אכול כלל ושכ כלל**.
אכול כלל או ירקות ותבש כלל
ביתך ואל תטמך למרור ביתך :
ולכך רודף עליך. ומתאחא לאכול
כל שעה שהורגלת : **דאביל אליפא**.
אלוה כלומר בשר שמן תמיד :
טשי צמיפא. כשצאין לתבטו
לקפותיו הוא נסתר שאין בידו מה
לפרוט : **קקלי**. ירקות : **אקקלי**

דמסא. על אשפות (הגדה) [העיר] מקום ששאר בני העיר יושבין הוא
יושב ואין תובטין לו כלום : **מתני** **על סין**. והוא הדין למקדש על
הפת וטעמא מפניש בגמרא : **גמ'** **דברים שבין בית ספאי וב"ה**
בספורס. הכא לא חשיב אלא חזרת מפלוגתיהו אכל בזמ' צירקות
(דף נ"ה) איכא טובא : **גורם ליון שיבא**. קדם סעודה : **וכבר צמיבול**
סיום. טעם אחר טוקן לדבריו דמשקילנו עליו מיליתא המוכזים קדם
היום ועדיין לא בא יין לשלחן וכסס שקידם לכניסה כך קדם
לברכה : **ססיין גורם לקידוש שמיאמר**. שהם אין לו יין או פת אינו
מקדש והמקדש על הפת כמקדש על הין וברכת הפת קדם : **תדיר**
קדם. בזמ' זכאים *נפקא לן מהאי קרא דחשיב כמספין מולב
עולת הבוקר אשר לעולת התמיד מלבד משמע לאחר שהקדשה
התמיד תקריב המוספין וקא דרשין אשר לעולת התמיד קרא יתירה
הוא אחא למילף דבשביל שהוא תדיר הקדישו הכתוב ומכאן אתה דן
לכל התדירין : **דכא נפקא צ"ק**. במסכת עירובין בפ"ק *ור'
ירושע סיא. צ"כצ"ק בפיק הדיק *גזי תגור שחתבו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין *משמעתין) צ"כצ"ק והלכך לדיוה הנהך לומר
בזו הלכתא כב"ה שבשאר מחלוקת דב"ש וב"ה שלא הוקבע צמירוס
הלכה כב"ה ס"ל שהרואה לעשות כדברי ב"ש עושה וכדברי ב"ה
עושה כדקתני באלו עירובין (דף מ"ד) ומוקמין לה אליפא דר' יהושע :
מתני **סנילו לפניו**. הירקות אחר שצריך על הין : **מטבול**
בספורס. זה לשון הגמרא כדקתני לעיל (דף ק"ו) השמש מטבול
בבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול והוא טיבול לוח
דעדיין לא הביאו ורק חזרת לוח דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול בחזרת ואוכל : **עד שמגיע לפרפרת הפת**. קדם
לחזרת חזרת שהוא אוכל אחר מזה שהוא מברך על אכילת מרור כדכתיב על מצות ומוריס (במדרש ט) בתחלה מזה ואח"כ מרור
וטיבול ראשון זה כדי שיכיר טיטוק וישאל לפי שאין בני אדם רגילין לאכול ירק קדם סעודה : **סנילו לפניו**. אחר אחר ויבא : **ולא**

רבי יצחק ב"ר אבא דשמעתא
ר' יצחק בן פנחס הוא : **שמואל נא אחי**. דשמעתא בן אחא : **ולכך**
רודף עליך. מתאחא לאכול כל שעה שהורגלת : **קקלי**. ירקות :
אקקלי דמסא. על אשפות העיר מקום ששאר בני העיר יושבין
הואל ואין תובטין לו כלום :

מתני **מברך על סין**. והוא
למקדש על הפת : **גמ'** **ססיין גורם**
לקידוש שמיאמר. שהם אין לו יין
או פת אינו מקדש : **מתני** **סנילו**
לפניו. ירקות : **מטבול בספורס**. זה
לשון הגמרא כדקתני לעיל (דף ק"ו)
השמש מטבול בבני מעיים לפי שכל
מאכלם על ידי טיבול : **מטבול בספורס**.
כלומר אם אין שם ירק אחר מטבול
החזרת בחזרת ואוכל : **עד שמגיע**
לפרפרת הפת. קדם שגיע לחזרת
חזרת שהוא אוכל אחר המלה שהוא
מברך עליה על אכילת מרור וטיבול
ראשון כדי שיכיר טיטוק וישאל לפי
שאין רגילין בני אדם לאכול ירק קדם
סעודה : **סנילו לפניו**. אחר אחר
טיבול : **מלפ מרור ומרוסת וסני**
פנשילין ואף על פי שאין בספורס
מלפ. ולקמיה פריך הואל ואלו
מזה אחרי מיידי לה : **גמ'**
זאת

רבי יצחק ב"ר אבא דשמעתא
מילתא באנפי נפשה היא כל רבי
יצחק סהם הנזכר בשמעתא הוא
רבי יצחק ב"ר אבא דהא רבי יצחק
סהם בלגדא הוא רבי יצחק בן
פנחס : **שמואל נא אחי**. דשמעתא
בן אחא : **אכול כלל ושכ כלל**.
אכול כלל או ירקות ותבש כלל
ביתך ואל תטמך למרור ביתך :
ולכך רודף עליך. ומתאחא לאכול
כל שעה שהורגלת : **דאביל אליפא**.
אלוה כלומר בשר שמן תמיד :
טשי צמיפא. כשצאין לתבטו
לקפותיו הוא נסתר שאין בידו מה
לפרוט : **קקלי**. ירקות : **אקקלי**

דמסא. על אשפות (הגדה) [העיר] מקום ששאר בני העיר יושבין הוא
יושב ואין תובטין לו כלום : **מתני** **על סין**. והוא הדין למקדש על
הפת וטעמא מפניש בגמרא : **גמ'** **דברים שבין בית ספאי וב"ה**
בספורס. הכא לא חשיב אלא חזרת מפלוגתיהו אכל בזמ' צירקות
(דף נ"ה) איכא טובא : **גורם ליון שיבא**. קדם סעודה : **וכבר צמיבול**
סיום. טעם אחר טוקן לדבריו דמשקילנו עליו מיליתא המוכזים קדם
היום ועדיין לא בא יין לשלחן וכסס שקידם לכניסה כך קדם
לברכה : **ססיין גורם לקידוש שמיאמר**. שהם אין לו יין או פת אינו
מקדש והמקדש על הפת כמקדש על הין וברכת הפת קדם : **תדיר**
קדם. בזמ' זכאים *נפקא לן מהאי קרא דחשיב כמספין מולב
עולת הבוקר אשר לעולת התמיד מלבד משמע לאחר שהקדשה
התמיד תקריב המוספין וקא דרשין אשר לעולת התמיד קרא יתירה
הוא אחא למילף דבשביל שהוא תדיר הקדישו הכתוב ומכאן אתה דן
לכל התדירין : **דכא נפקא צ"ק**. במסכת עירובין בפ"ק *ור'
ירושע סיא. צ"כצ"ק בפיק הדיק *גזי תגור שחתבו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין *משמעתין) צ"כצ"ק והלכך לדיוה הנהך לומר
בזו הלכתא כב"ה שבשאר מחלוקת דב"ש וב"ה שלא הוקבע צמירוס
הלכה כב"ה ס"ל שהרואה לעשות כדברי ב"ש עושה וכדברי ב"ה
עושה כדקתני באלו עירובין (דף מ"ד) ומוקמין לה אליפא דר' יהושע :
מתני **סנילו לפניו**. הירקות אחר שצריך על הין : **מטבול**
בספורס. זה לשון הגמרא כדקתני לעיל (דף ק"ו) השמש מטבול
בבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול והוא טיבול לוח
דעדיין לא הביאו ורק חזרת לוח דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול בחזרת ואוכל : **עד שמגיע לפרפרת הפת**. קדם
לחזרת חזרת שהוא אוכל אחר מזה שהוא מברך על אכילת מרור כדכתיב על מצות ומוריס (במדרש ט) בתחלה מזה ואח"כ מרור
וטיבול ראשון זה כדי שיכיר טיטוק וישאל לפי שאין בני אדם רגילין לאכול ירק קדם סעודה : **סנילו לפניו**. אחר אחר ויבא : **ולא**

רבי יצחק ב"ר אבא דשמעתא
מילתא באנפי נפשה היא כל רבי
יצחק סהם הנזכר בשמעתא הוא
רבי יצחק ב"ר אבא דהא רבי יצחק
סהם בלגדא הוא רבי יצחק בן
פנחס : **שמואל נא אחי**. דשמעתא
בן אחא : **אכול כלל ושכ כלל**.
אכול כלל או ירקות ותבש כלל
ביתך ואל תטמך למרור ביתך :
ולכך רודף עליך. ומתאחא לאכול
כל שעה שהורגלת : **דאביל אליפא**.
אלוה כלומר בשר שמן תמיד :
טשי צמיפא. כשצאין לתבטו
לקפותיו הוא נסתר שאין בידו מה
לפרוט : **קקלי**. ירקות : **אקקלי**

דמסא. על אשפות (הגדה) [העיר] מקום ששאר בני העיר יושבין הוא
יושב ואין תובטין לו כלום : **מתני** **על סין**. והוא הדין למקדש על
הפת וטעמא מפניש בגמרא : **גמ'** **דברים שבין בית ספאי וב"ה**
בספורס. הכא לא חשיב אלא חזרת מפלוגתיהו אכל בזמ' צירקות
(דף נ"ה) איכא טובא : **גורם ליון שיבא**. קדם סעודה : **וכבר צמיבול**
סיום. טעם אחר טוקן לדבריו דמשקילנו עליו מיליתא המוכזים קדם
היום ועדיין לא בא יין לשלחן וכסס שקידם לכניסה כך קדם
לברכה : **ססיין גורם לקידוש שמיאמר**. שהם אין לו יין או פת אינו
מקדש והמקדש על הפת כמקדש על הין וברכת הפת קדם : **תדיר**
קדם. בזמ' זכאים *נפקא לן מהאי קרא דחשיב כמספין מולב
עולת הבוקר אשר לעולת התמיד מלבד משמע לאחר שהקדשה
התמיד תקריב המוספין וקא דרשין אשר לעולת התמיד קרא יתירה
הוא אחא למילף דבשביל שהוא תדיר הקדישו הכתוב ומכאן אתה דן
לכל התדירין : **דכא נפקא צ"ק**. במסכת עירובין בפ"ק *ור'
ירושע סיא. צ"כצ"ק בפיק הדיק *גזי תגור שחתבו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין *משמעתין) צ"כצ"ק והלכך לדיוה הנהך לומר
בזו הלכתא כב"ה שבשאר מחלוקת דב"ש וב"ה שלא הוקבע צמירוס
הלכה כב"ה ס"ל שהרואה לעשות כדברי ב"ש עושה וכדברי ב"ה
עושה כדקתני באלו עירובין (דף מ"ד) ומוקמין לה אליפא דר' יהושע :
מתני **סנילו לפניו**. הירקות אחר שצריך על הין : **מטבול**
בספורס. זה לשון הגמרא כדקתני לעיל (דף ק"ו) השמש מטבול
בבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול והוא טיבול לוח
דעדיין לא הביאו ורק חזרת לוח דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול בחזרת ואוכל : **עד שמגיע לפרפרת הפת**. קדם
לחזרת חזרת שהוא אוכל אחר מזה שהוא מברך על אכילת מרור כדכתיב על מצות ומוריס (במדרש ט) בתחלה מזה ואח"כ מרור
וטיבול ראשון זה כדי שיכיר טיטוק וישאל לפי שאין בני אדם רגילין לאכול ירק קדם סעודה : **סנילו לפניו**. אחר אחר ויבא : **ולא**

רבי יצחק ב"ר אבא דשמעתא
מילתא באנפי נפשה היא כל רבי
יצחק סהם הנזכר בשמעתא הוא
רבי יצחק ב"ר אבא דהא רבי יצחק
סהם בלגדא הוא רבי יצחק בן
פנחס : **שמואל נא אחי**. דשמעתא
בן אחא : **אכול כלל ושכ כלל**.
אכול כלל או ירקות ותבש כלל
ביתך ואל תטמך למרור ביתך :
ולכך רודף עליך. ומתאחא לאכול
כל שעה שהורגלת : **דאביל אליפא**.
אלוה כלומר בשר שמן תמיד :
טשי צמיפא. כשצאין לתבטו
לקפותיו הוא נסתר שאין בידו מה
לפרוט : **קקלי**. ירקות : **אקקלי**

דמסא. על אשפות (הגדה) [העיר] מקום ששאר בני העיר יושבין הוא
יושב ואין תובטין לו כלום : **מתני** **על סין**. והוא הדין למקדש על
הפת וטעמא מפניש בגמרא : **גמ'** **דברים שבין בית ספאי וב"ה**
בספורס. הכא לא חשיב אלא חזרת מפלוגתיהו אכל בזמ' צירקות
(דף נ"ה) איכא טובא : **גורם ליון שיבא**. קדם סעודה : **וכבר צמיבול**
סיום. טעם אחר טוקן לדבריו דמשקילנו עליו מיליתא המוכזים קדם
היום ועדיין לא בא יין לשלחן וכסס שקידם לכניסה כך קדם
לברכה : **ססיין גורם לקידוש שמיאמר**. שהם אין לו יין או פת אינו
מקדש והמקדש על הפת כמקדש על הין וברכת הפת קדם : **תדיר**
קדם. בזמ' זכאים *נפקא לן מהאי קרא דחשיב כמספין מולב
עולת הבוקר אשר לעולת התמיד מלבד משמע לאחר שהקדשה
התמיד תקריב המוספין וקא דרשין אשר לעולת התמיד קרא יתירה
הוא אחא למילף דבשביל שהוא תדיר הקדישו הכתוב ומכאן אתה דן
לכל התדירין : **דכא נפקא צ"ק**. במסכת עירובין בפ"ק *ור'
ירושע סיא. צ"כצ"ק בפיק הדיק *גזי תגור שחתבו חוליות עמד
ר' יהושע ואמר אין *משמעתין) צ"כצ"ק והלכך לדיוה הנהך לומר
בזו הלכתא כב"ה שבשאר מחלוקת דב"ש וב"ה שלא הוקבע צמירוס
הלכה כב"ה ס"ל שהרואה לעשות כדברי ב"ש עושה וכדברי ב"ה
עושה כדקתני באלו עירובין (דף מ"ד) ומוקמין לה אליפא דר' יהושע :
מתני **סנילו לפניו**. הירקות אחר שצריך על הין : **מטבול**
בספורס. זה לשון הגמרא כדקתני לעיל (דף ק"ו) השמש מטבול
בבני מעיים לפי שכל מאכלם על ידי טיבול והוא טיבול לוח
דעדיין לא הביאו ורק חזרת לוח דוקא אלא אם (כן) אין שם ירק אחר מטבול בחזרת ואוכל : **עד שמגיע לפרפרת הפת**. קדם
לחזרת חזרת שהוא אוכל אחר מזה שהוא מברך על אכילת מרור כדכתיב על מצות ומוריס (במדרש ט) בתחלה מזה ואח"כ מרור
וטיבול ראשון זה כדי שיכיר טיטוק וישאל לפי שאין בני אדם רגילין לאכול ירק קדם סעודה : **סנילו לפניו**. אחר אחר ויבא : **ולא**

רבי יצחק ב"ר אבא דשמעתא
מילתא באנפי נפשה היא כל רבי
יצחק סהם הנזכר בשמעתא הוא
רבי יצחק ב"ר אבא דהא רבי יצחק
סהם